

NEVŠEDNÍ VŠEDNOSTI

Karíma Al-Mukhtarová, Martin Pondělíček

kurátor Adam Hnojil

25. 3. – 26. 5. 2022

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě / Galerie Alternativa
Komenského 10, Jihlava (www.ogv.cz)

Prochází skrz bod

okamžik do věčnosti

vine se linka

Jeden z nejdůležitějších představitelů existencialismu filozof Karl Jaspers velice rád používal metaforu horizontu, který pro něj byl vždy čímsi, co je nutné překračovat. Pokud nemá člověk atrofovat, musí neustále detekovat nové možnosti. Podobně i KM a MP hledají a to ať již v modernistickém (zkoumat a překračovat možnosti média) nebo spirituálním modu své místo vyjádření. Prostředkem oběma výtvarníkům je práce s různými pro umění nepřiliš běžnými materiály. Analogicky i provedení je o rozvíjení modernistických forem výšivkou, papírem, transparentním sklem, dřevem nebo keramikou. Pro KM i MP je charakteristické prošívání, tj průnik subtilní formou do mnohem sofistikovanější struktury. Jako by platilo, že čas od času je nutné rozbít vše na prvočinitele, aby z nich bylo možné složit něco originálního. V případě autorů je to vědomí existence tohoto světa, kterým lze nicméně proniknout a stvořit originální vize. Proto také to vášnivé hledání gest a přirozených možností. V tvorbě se vymezují jak v prostoru vnitřním i vnějším, emocemi, myšlenkou a výtvarným výrazem. Svého druhu se pokouší naplnit architekturu vlastní mentální i fyzické tělesnosti. Oba studují historické postupy a metody, přičemž je zajímají přírodní procesy jako evokace růstu a cyklického opakování. Snaží se nahlédnout pod povrch (kompozice MP např. fungují z obou stran) a nic neskrývat. Pro MP je klíčová práce s časovostí. Malý detail různě variuje, kdy zpomaluje čas dějem coby srovnání nekonečna s lidským trváním. KM přistupuje k věcem objektivně, kde se snaží překonávat materiál, na který doslova útočí. Oba počítají s křehkostí

a pevností, taktilitou a hmatatelností. Hledají jednoduchost, která svým sdělením může být čitelnější a pochopitelnější než komplikované symboly. Tak jak MP přidává do výšivek sklo, tak i u KM její ornament na skle nikde nezačíná ani nekončí. Jde o svého druhu aliteraci a formu rytmizování povrchu objektů. Prošité masky KM mohou zase být sebenahlížením osobní identity skrze různé podoby tváře stejně jako ironickým humorem reagujícím na kýč. V autentičnosti je pro ně důležitá sebereflexe, hravost a určitá formální naivita, která má záměrně povahu srozumitelného jazyka.

Karíma Al-Mukhtarová (1989), postupně studovala u Jiřího Kovandy na Fakultě umění a designu v Ústí nad Labem, v ateliéru intermediální konfrontace Jiřího Davida na pražské UMPRUM a na intermédiích u Mileny Dopitové na AVU, kde promovala v roce 2018. Je vítězkou Essel Art Award CEE pro Českou republiku (2013). V minulém roce absolvovala několikaměsíční stáž CEAAC ve francouzském Štrasburku. Jedním z hlavních témat její tvorby jsou procesy sebeuvědomování a otázky identity. Nezřídka tematizuje vlastní životní zkušenost, která je ukotvená i v jejím irácko-slovenském původu.

Martin Pondělíček (1992) v současné době dokončuje studia na pražské AVU v ateliéru Intermediální tvorby Mileny Dopitové. Během svého studia absolvoval stáž v ateliéru Tvorby Textilu Jitky Škopové na UMPRUM a ateliéru Nových Médíí Kateřiny Olivové a Dariny Alster (AVU). Ve své práci si vybírá dílčí segment, jenž následně násobí v ploše i hmotě. Strohost, monochromaticnost a systematicnost je pouze klam na první pohled. Přiblížením k nánosu segmentů se pohled utápí v nadměrném množství vrstev a detailů, které po následném odstupu splynou opět v jedno, ale již s posunutým významem zkušeností zblízka.